

Sygn. akt IV CSK 263/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa [...] "E." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w B.

przeciwko W. Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę
1800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie pierwszej z nich na podstawie i w zakresie przedstawionego w skardze kasacyjnej na s. 4-5 uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła wskazana przesłanka wymieniona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Pozwany sformułował kilka bardzo rozbudowanych pytań o wykładnię art. 386 § 4 k.p.c., oraz o to, czy sąd drugiej instancji przy orzekaniu miał na względzie ten przepis, czego nie można utożsamiać z wykazaniem wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).